

Privilegier for andre Kobberværker staae ved Magt, naar det kun betinges, at Privilegiet til den Tid, som nærmere af Regjeringen bestemmes, skal bortfalde uden Bederlag.

Mindretallet (Hasle og N. Hage) foreslaaer som Ændring, at der tilføies Lovudfastet:

dog at Baaningshuset med Haven og Jordlodden opraabes særskilt til Salg, dernæst samlet med Fabrikbygninger m. v.

Vi antage, at Statens faste Eiendomme, der her omtales, ere lavt taxerede, hvorimod vi finde, at Statsraad Ehlers erklærer Maskiner og Inventarium at være taxerede

„uforholdsmæssigt høit, idet de for en Deel ere gamle og uhenigtsmæssige og for en Deel overflødige.“

Det turde være rigtigst, tillige at forsøge Salg af Jordlodden i mindre Dele.

Vi finde det ikke rimeligt, at der indfinder sig en alvorlig Kjøber til Balseværket efter den Beskrivelse, der gives over samme. En fornuftig Mand vil neppe anvende „mindst 100,000 Rd.“ til at drive et Værk, der hidtil har bestaaet ved Hjælp af ufornuftige Toldbestemmelser; det turde derfor have meget for sig, at man i Forholdet til Forpagteren holdt sig til Contracten. I Tilfælde af Salg er det neppe tilraadeligt at lade den hele contante Afbetaling tilfalde Forpagteren.

N. Hage.

Hasle.

L. C. Larsen,
Ordfører.

Tfcherning.

Luren.